

Citatul zilei:

„Cel ce însetează să vină la Mine și să bea - ne invită Domnul. Dar nu cu orice însetare putem veni la Domnul, ci numai cu aceea pe care se cuvine să-l cerem să ne-o potolească. Ce se cuvine să-l cerem mai mult Domnului decât mântuirea? Așadar, însetând după mântuire, să ne înfățișăm Domnului cu dorința de a potoli această sete, folosindu-ne, cu inimă curată, de mijloacele pe care El a binevoit să ni le prescrie pentru aceasta.”

Sfântul Teofan Zăvorâtul (1815-1891)

**Activități misionare care se desfășoară
în Parohia Ghidighici**

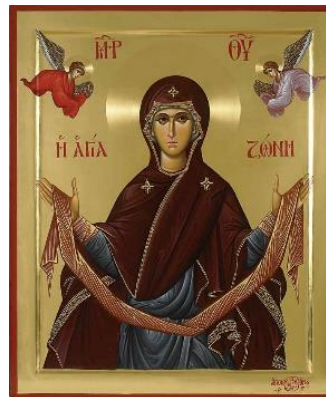
Sâmbăta: 14.00-16.00 – **Scoala de pictură ”Zografos”**
Duminica, după liturghie – **Scoala Duminicală pentru copii.**

Duminica, 17.00-19.00 - **Scoală de Catehizare și Studiul Biblic pentru cei mături!**

Vă așteptăm cu mare drag!

Atenție: Dacă ai citit acest buletin și te-ai simțit zidit duhovnicește, ia-l și dă-l unui prieten care are nevoie de Dumnezeu. Nu-l arunca și nu-l folosi în uz casnic!

Redactorul publicației – preot. Maxim Melinti,
tel.: 022-71-01-49, 0792-56-111,
e-mail: bisghidighici@gmail.com,
biserica-ghidighici.md, pater-maximus.blogspot.com.
facebook.com/bisericaghidighici, ok.ru/bisghidighici
youtube.com/user/bisghidighici

Glusul Duminical

**Buletin misionar al Parohiei
Ortodoxe din satul Ghidighici
An. II Nr. 19 (31)/2015**

Data: 10 mai 2015.

Duminica a 5-a după Paști (a Samarinencei)

**Pomenirea Sfântului Sfințit Mucenic Simeon, ruda
Domnului, Episcopul Ierusalimului**

Troparul zilei:

Troparul Sfântului Sfințit Mucenic Simeon, ruda Domnului, Episcopul Ierusalimului

Pe tine rudenia lui Hristos, Sfinte Simeon, ierarh și mucenic tare, cu sfințenie te laudăm, cel ce ai pierdut înșelăciunea și ai păzit credința. Pentru aceasta prăznuind astăzi preasfântă pomenirea ta, dezlegare de păcate luăm prin rugăciunile tale.

APOSTOL

Faptele Sfinților Apostoli,

cap. XI, vers. 19-30:

În zilele acelea, Apostolii, cei ce se risipiseră din cauza tulburării făcute pentru Ștefan, au trecut până în Fenicia și în Cipru, și în Antiohia, nimănui grăind cuvântul, decât numai iudeilor. Și erau unii dintre ei, bărbați ciprieni și cireneni care, venind în Antiohia, vorbeau și către elini, binevestind pe Domnul Iisus. Și mâna Domnului era cu ei și era mare numărul celor care au crezut și s-au întors la Domnul. Și vorba despre ei a ajuns la urechile Bisericii din Ierusalim, și au trimis pe Barnaba până la Antiohia. Acesta, sosind și văzând harul lui Dumnezeu, s-a bucurat și îndemna pe toți să rămână în Domnul, cu inimă statornică. Căci era bărbat bun și plin de Duh Sfânt și de credință. Și s-a adăugat Domnului mulțime multă. Și a plecat Barnaba la Tars, ca să caute pe Saul și, aflându-l, l-a adus la Antiohia. Și au stat acolo un an întreg, adunându-se în biserică și învățând mult popor. Și în Antiohia, întâia oară, ucenicii s-au numit creștini. În acele zile s-au coborât, de la Ierusalim în Antiohia, prooroci. Și, sculându-se unul dintre ei, cu numele Agav, a arătat prin Duhul, că va fi în toată lumea foamete mare, care a și fost în zilele lui Claudiu. Iar ucenicii au hotărât ca fiecare dintre ei, după putere, să trimită spre ajutorare fraților care locuiau în Iudeea; ceea ce au și făcut, trimițând preoților prin mâna lui Barnaba și a lui Saul.

EVANGHELIE

De la Ioan Sfânta Evanghelia,

cap. IV, vers. 5-42:

În vremea aceea a venit Iisus în orașul Samariei, ce se numea Sihar, aproape de câmpul pe care Iacob l-a dat lui Iosif, fiul său. Și era acolo fântâna lui Iacob. Iar Iisus, ostenit de călătorie, ședea lângă fântână; și era cam pe la al șaselea ceas. Atunci a venit o femeie samarineancă să scoată apă. Iisus i-a zis: dă-Mi să beau; căci ucenicii Lui se duseseră în oraș ca să cumpere hrană. Femeia samarineancă I-a răspuns: Tu, care ești iudeu, cum ceri să bei apă de la mine, care sunt femeie samarineancă? Pentru că iudeii nu au nici un amestec cu samarinenii! Iisus i-a răspuns și i-a zis: dacă cunoșteai harul lui Dumnezeu și cine este Cel care ți-a zis, dă-Mi să beau, tu ai fi cerut de la El și ți-ar fi dat apă vie. L-a întrebat femeia: Doamne, nici nu ai cu ce să scoți și fântâna este adâncă; de unde, dar, ai apa cea vie? Nu cumva Tu ești mai mare decât Iacob, părintele nostru, care ne-a dat fântâna acesta și a băut dintr-însul el însuși și fiii lui și turmele lui? Iisus i-a răspuns și a zis: oricine bea din apa aceasta va înseta din nou, dar cel ce va bea din apa pe care Eu o voi da lui nu va mai înseta în veci,

căci apa pe care Eu o voi da lui se va face în el izvor de apă curgătoare pentru viața veșnică. Atunci femeia a grăit către Dânsul: Doamne, dă-mi această apă, ca să nu mai însetez, nici să mai vin aici să scot. Iisus i-a poruncit: mergi și cheamă pe bărbatul tău și vino aici. Dar femeia, răspunzând, I-a zis: n-am bărbat. Iisus i-a răspuns: bine ai zis că n-ai bărbat, căci cinci bărbați ai avut și cel pe care-l ai acum nu-ți este bărbat; aceasta adevărat ai spus. Doamne, a zis femeia către Dânsul: văd că Tu ești prooroc. Părinții noștri s-au închinat pe muntele acesta; iar voi ziceți că în Ierusalim este locul convenit pentru închinare. Dar Iisus i-a zis: femeie, crede-Mă că vine vremea, când nici pe muntele acesta, nici în Ierusalim vă veți închina Tatălui. Voi vă închinați la ce nu știți; noi ne închinăm la ce știm, căci mântuirea este de la iudei. Dar vine vremea și acum a venit, când închinătorii cei adevărați se vor închina Tatălui în duh și în adevăr, căci Tatăl astfel voiește să fie cei ce se închină Lui. Duh este Dumnezeu; și cei ce se închină Lui trebuie să I se închine în duh și în adevăr. A zis femeia către Dânsul: știm că va veni Mesia, căruia I se zice Hristos; când va veni, Acela ne va spune nouă toate. Iisus i-a răspuns: Eu sunt, cel care vorbesc cu tine. Dar atunci au venit ucenicii Lui și se mirau că vorbea cu o femeie; însă nimeni nu I-a zis: ce o întrebi, sau despre ce vorbești cu dânsa? Atunci femeia și-a lăsat găleata s-a dus în oraș și a zis oamenilor: veniți de vedeți un om care mi-a spus toate câte am făcut. Nu cumva aceasta este Hristos? Deci au ieșit din oraș și veneau către Dânsul. În timpul acesta ucenicii Lui Îl rugau zicând: Învățătorule, mănâncă. Dar El le-a zis: Eu am de mâncat o mâncare pe care nu-o știți. Deci ucenicii se întrebau între ei: nu cumva I-a adus cineva să mănânce? Iisus însă le-a zis: mâncarea Mea este să fac voia Celui care M-a trimis pe Mine și să săvârșesc lucrul Lui. Oare nu ziceți voi că mai sunt patru luni și vine secerișul? Iată, zic vouă: ridicați ochii voștri și vedeți holdele că sunt albe, gata pentru seceriș. Iar cel care seceră primește plată și adună rod în viața de veci, ca împreună să se bucure și cel ce seamănă și cel ce seceră; căci aici se adevărește zicerea că: altul este cel ce seamănă și altul cel ce seceră. Eu v-am trimis să secerăți ceea ce voi n-ați muncit; alții au muncit și voi ați intrat în munca lor. Iar din orașul acela mulți dintre samarineni au crezut într-Însul, pentru cuvântul femeii care mărturisea: mi-a spus mie toate câte am făcut. Deci după ce au venit la Dânsul, samarinenii L-au rugat să rămână la ei. Și a rămas acolo două zile și mult mai mulți au crezut pentru cuvântul Lui, iar femeii îi ziceau: credem nu numai pentru vorbele tale, ci fiindcă noi înșine am auzit și știm că Acesta este cu adevărat Hristos, Mântuitorul lumii.